

136. OČE NAŠ

p 1. O - če naš, koj' si u ne - bu, sve - to je i - me Tvo - je. Nek' do-
mf
1 *p* *mf*
de Car - stvo Tvo - je, nek' bu - de vo - lja Tvo - ja, na
10 *p* *mf*
ne - bu i na zem - lji. Ta - ko Spa - se u - čiš
17 *pp* *pp*
mo - - - lit', de - tinj-ski pred O-ca stu - - - pit'.
22 Ta-ko Spa-se u-čiš mo-lit', de-tinj-ski pred O-ca stu-pit'.
mf
Pri - mi na-še mo - lit' - ve, daj nam' Tvo-je bla - go - slo - ve.
25 *mf*

(136. Oče naš)

2. Potrebnog hleba daruj nam' telu i duši našoj. 4. Sačuvaj nas od napasti, i svakog iskušenja.
I oprosti grehe nam' po milosti velikoj, Izbav' nas od zla svakog, koje nam' ovde smeta.
Gospode Bože sveti. Tako Spase učiš... Spasitelju naš verni. Tako Spase učiš...
3. I kako Ti nama praštaš, sve naše teške grehe. 5. Gospode Tvoje je carstvo, sila, moć, slava i čast!
Daj da i mi praštamo, sve uvrede i zlobe, Ti koji si od veka, prim' od nas hvalu i čast,
Svakom bližnjemu svome. Tako Spase učiš... Sada i večno. Amin! Tako Spase učiš...

137. ČAS MOLITVE

1. { Čas mo - lit - ve, čas mo - lit - ve, što zo - ve iz sve - ta bri - ge,
I no - si me pred Bož' - ji tron. S'uz - da - hom be - žim

O - cu svom; U da - ne tu - ge i bo - la, du - ša mi že - li

od - mo - ra. Na - la - zim ta - da u - te - hu, u mo - lit - vi mi - lom Bo - gu.

2. Čas molitve, čas molitve, K' nebu lete moje molbe
Onom koji je Istina, radosno decu On sluša;
Osećam sad Njeg'vu bliskost, verujem reč: molim milost.
I nosim Mu svoje brige, u tihom času molitve.
3. Čas molitve, čas molitve, želje su mi ispunjene.
Sa vrha svetog Siona, ja vidim Dom, Spasitelja;
Putničko ruho bacam svo, pa hitim plati večitoj;
Sretan u blaženstvu slave, sećam se časa molitve.